

KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA

Številka: 0603-1/2012-398 02023

Datum: 26/06/2015

ZAKLJUČNE UGOTOVITVE O POSAMEZNEM PRIMERU

NADZOR NAD PREMOŽENJSKIM STANJEM ZAVEZANCA IVANA JANEZA JANŠE

Na podlagi prvega odstavka 11. člena in petega odstavka 13. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo 2; v nadaljevanju: ZIntPK) senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) sprejema naslednje

UGOTOVITVE O POSAMEZNEM PRIMERU

- Ivan Janez Janša v zakonskem roku ni prijavil [redacted] po 37. členu Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 02/04; v nadaljevanju: ZPKor) komisiji najpozneje v 30 dneh po [redacted], to pa je storil šele 15. 10. 2007.
- Ivan Janez Janša v zakonskem roku [redacted] in [redacted]; to spremembo bi moral po 37. členu ZPKor prijaviti komisiji najpozneje v 30 dneh po prejemu [redacted], to pa je storil šele 15. 10. 2007.
- Ivan Janez Janša v zakonskem roku ni prijavil [redacted] po 37. členu ZPKor prijaviti komisiji najpozneje v 30 dneh po prejemu [redacted], to pa je storil šele 12. 12. 2008, pri čemer je zavezanec v prijavi komisiji [redacted].
- Ivan Janez Janša v zakonskem roku ni prijavil [redacted] in bi ga zato moral po 37. členu ZPKor prijaviti najpozneje v 30 dneh po prejemu [redacted], to pa je storil šele 13. 11. 2010.
- Ivan Janez Janša komisiji ni prijavil [redacted], ki bi ga moral po 43. členu ZIntPK komisiji prijaviti najpozneje do 31. 1. 2012.
- Ivan Janez Janša komisiji ni prijavil [redacted], ki bi ga moral po 31. členu ZIntPK-B komisiji prijaviti na elektronskem obrazcu najpozneje do 31. 1. 2012.

- Ivan Janez Janša komisiji [REDACTED], ki bi ga moral po 37. členu ZPKor prijaviti najpozneje v 30 dneh po prejemu [REDACTED].
- Ivanu Janezu Janši se je premoženje glede na ugotovljene uradne vire dohodkov in premoženja v nadzorovanem obdobju, ko je opravljal funkcijo poslanca in predsednika Vlade RS, nesorazmerno in nepojasnjeno povečalo za najmanj [REDACTED], pri čemer je komisija ugotovila, da je Ivan Janez Janša iz premoženja, ki ne izvira iz njegovih uradno znanih prihodkov, med drugim [REDACTED], [REDACTED] ipd. Komisija je prav tako ugotovila, da je del omenjenega povečanja premoženja povezan z izrazitimi korupcijskimi tveganji v povezavi s poslovanjem pravnih oseb v lasti enega [REDACTED].
- Leta 2005 je Ivanu Janezu Janši [REDACTED] večkratnim preplačilom vrednosti nepremičnin dejansko do skoraj polovice sofinanciralo nakup [REDACTED], kar po oceni komisije, glede na okoliščine posla, utemeljuje sklep, da je s tem Ivan Janez Janša pridobil premoženjsko korist (poleg premoženja iz prejšnje točke) od [REDACTED], v [REDACTED].

A. UVODNO POJASNILO

Senat Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: senat komisije) je na podlagi pridobljenih podatkov iz 41., 42., 43., 44. in 45. člena ter na podlagi 75. člena ZIntPK na seji senata komisije dne 19. 1. 2012 sprejel sklep o izvedbi nadzora nad premoženjskim stanjem takratnih predsednikov parlamentarnih strank. Zaključno poročilo o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank je bilo na seji senata komisije sprejeto dne 7. 1. 2013. Nadalje je senat komisije dne 4. 3. 2015 sprejel sklep, da bo komisija z vidika svojih pristojnosti postopek nadzora nad premoženjskim stanjem Ivana Janeza Janše nadaljevala in pri tem sledila ugotovitvam Vrhovnega sodišča RS, glede na sodbo Vrhovnega sodišča RS št. I UP 256/2014 z dne 18. 2. 2015, s katero je bilo razsojeno, da se dokument komisije – Zaključno poročilo o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank št. 06259/-1/2013 z dne 7. 1. 2013, v delu, ki se nanaša na Ivana Janeza Janšo (tožnika), odpravi.

B. DEJANSKO STANJE

Komisija je v postopku nadzora nad premoženjskim stanjem zavezanca Ivana Janeza Janše (v nadaljevanju: zavezanec) najprej primerjala in preverila podatke, ki jih je zavezanec sporočil na svojih obrazcih za poročanje podatkov o premoženjskem stanju, s podatki iz uradnih evidenc ([REDACTED] ipd.). Pri pregledu podatkov, ki jih je zavezanec sporočil na svojih obrazcih za poročanje podatkov o premoženjskem stanju, in podatkov, ki so izhajali iz uradnih evidenc, je prišlo do razhajanj oziroma odstopanj. Zato se je nadzor nadaljeval z osredotočenim ugotavljanjem načina pridobivanja premoženja, ki je obsegal tudi podroben pregled finančnega stanja skozi nadzorovano obdobje (prihodkov in odhodkov, pridobivanja in odtujitve nepremičnin, premičnin, vrednostnih papirjev, življenjskih stroškov ipd.), ki ga je komisija v okviru svojih pooblastil po ZIntPK ugotavljala prek pridobivanja in analize podatkov, pridobljenih od bank, finančnih institucij, zavarovalnic in drugih pravnih in fizičnih oseb, ki bi lahko posedovale relevantne podatke.

C. RELEVANTNO PRAVO

Dolžnost prijave premoženjskega stanja neodvisni nadzorni instituciji s pristojnostmi nadzora nad premoženjem funkcionarjev in določenih drugih kategorij zavezancev tudi po mednarodnih pravnih in etičnih standardih predstavlja pomemben institut omejevanja korupcije (v preventivnem in represivnem smislu) ter krepitve integritete, transparentnosti in zaupanja v pošteno, kvalificirano in odgovorno opravljanje javne funkcije. V različnih oblikah in obsegu tako ta institut poznajo in ga uporabljajo v večini evropskih in drugih demokratičnih državah. Republika Slovenija (RS) je bila ena prvih tranzicijskih držav, ki je ta institut uvedla že leta 1992, najprej za poslance Državnega zbora RS, nato pa celoviteje s sprejemom ZPKor leta 2004 za vse funkcionarje na državni in lokalni ravni, ko je nadzorni organ za nadzor nad premoženjskim stanjem postala komisija. Z uveljavitvijo ZIntPK leta 2010 je bil sistem nadzora nad premoženjskim stanjem javnih funkcionarjev dopolnjen, vendar je v osnovi ostal enak. Do leta 2012, ko je komisija uvedla sistem prijave premoženjskega stanja preko elektronskega obrazca ter elektronsko izmenjavo podatkov s takratno Davčno upravo Republike Slovenije (DURS), sta bila poročanje in nadzor v celoti "papirnata". V dvajsetletnem obdobju, odkar RS na normativni ravni pozna institut nadzora nad premoženjskim stanjem funkcionarjev, je bilo zaznano izjemno malo kršitev, saj je bil nadzor – zaradi različnih razlogov – relativno neučinkovit. Kot takega so ga ocenile tudi različne mednarodne organizacije (Svet Evrope, OECD, Svetovna banka). Tudi pričujoči nadzori in nadzori, izpeljani v preteklosti, so pokazali na vrsto slabosti zakonskega in institucionalnega okvirja, ki to področje ureja, na kar je komisija večkrat tudi javno opozorila.

Cilj nadzora nad premoženjskim stanjem po ZIntPK in prej po ZPKor je spremljanje in preverjanje, ali je zavezanec pravilno in celovito prijavil svoje premoženjsko stanje in njegove spremembe v skladu s svojimi zakonskimi dolžnostmi ter s tem tudi ugotavljanje morebitnega nesorazmernega ali nepojasnjene povečanja premoženja oziroma morebitne razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem. ZIntPK v 2. odstavku 45. člena izrecno določa, da je v primeru suma nesorazmernega povečanja ali nepojasnjenih razlik v premoženju dokazno breme oziroma dolžnost pojasnjevanja izvora premoženja na zavezancu.

ZIntPK glede nadzora nad premoženjskim stanjem ureja in določa dve vrsti postopkov, ki sta med seboj povezani:

- preverjanje resničnosti, točnosti in popolnosti podatkov ter navedb zavezancev na obrazcih za poročanje podatkov o premoženjskem stanju in
- ugotavljanje skladnosti vrednosti dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, ter vrednosti prijavljenega premoženja in ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dovoljene dejavnosti v času od zadnje prijave premoženja. Pri tem časovni termin »od zadnje prijave« iz prvega odstavka 45. člena ZIntPK ne pomeni, da se nanaša na vsakokratno zadnjo posredovano prijavo, saj bi lahko zavezanec na ta način s prijavo premoženjskega stanja komisiji dejansko »legaliziral« tudi neprijavljeno nesorazmerno povečano premoženje oziroma premoženje, ki ne izhaja iz njegovih legalno pridobljenih in prijavljenih prihodkov v času trajanja funkcije. To bi bilo v popolnem nasprotju z namenom instituta nadzora nad premoženjskim stanjem, ki se po izrecni določbi 3. točke 2. člena ZIntPK izvaja zaradi vzpodbujanja in krepitve transparentnosti v procesih in postopkih izvrševanja javne oblasti, pri opravljanju javnih funkcij in pri upravljanju javnih zadev. V času, ko je posameznik zavezanec za poročanje o svojem premoženjskem stanju in vmesno oziroma dopolnilno poroča komisiji, gre torej za dopolnitve prijave premoženjskega stanja oz. sporočanje sprememb v premoženjskem stanju. Nadzor nad premoženjskim stanjem je smiseln, učinkovit in upravičen in legitimen le, če zajame celoten čas, odkar je zavezanec na javni funkciji oziroma odkar protikorupcijska zakonodaja ta nadzor omogoča, zato komisija tudi v tem poročilu uporablja datumsko padajoči vrstni red prijav premoženjskega stanja in kot zadnjo v vrsti šteje prijavo, ki jo je zavezanec podal ob nastopu funkcije, oziroma (če je bil na funkciji že pred uveljavitvijo ZPKor v začetku leta 2004) prvo prijavo, ki jo je zavezanec podal po uveljavitvi ZPKor, s katerim je komisija dobila pristojnosti za nadzor nad premoženjskim stanjem.

Z vidika materialnopravnih podlag je komisija ravnanje glede prijave premoženjskega stanja presojala po zakonu, ki je veljal v času nastanka posamezne obveznosti v zvezi s prijavo premoženjskega stanja. Za čas od 30. 1. 2004 do 5. 6. 2010 je kot relevanten materialnopravni predpis upoštevan takrat veljavni ZPKor, ki je to materijo urejal v členih 32. – 39., v času od 5. 6. 2010 dalje pa veljavni ZIntPK, ki to materijo ureja v členih 41. – 46. Procesnopravno je komisija nadzor izvedla po določbah ZIntPK (vključno z uporabo pooblastil iz 16. člena tega zakona), saj je bil postopek nadzora pričet po uveljavitvi tega zakona.

Komisija je v postopku nadzora nad premoženjskim stanjem zaznala več razhajanj med podatki, ki jih je na obrazcih posredoval zavezanec, in podatki, ki jih je pridobila sama komisija. Zato je dne 13. 4. 2012 zavezanca pisno pozvala k dodatnim pojasnilom, nato pa dne 5. 9. 2012 z zavezancem opravila razgovor, kjer ga je seznanila z vsemi nejasnostmi in ga ponovno prosila za dodatna pojasnila in dokazila. Ker je šlo pri nekaterih dogodkih za daljšo časovno oddaljenost, mu je komisija omogočila, da na posamezna vprašanja poda še dodatna pisna pojasnila, ki jih je od njega prejela 1. 10. 2012.

Tako je komisija tekom nadzornega postopka dala zavezancu več možnosti, da ustno in/ali pisno pojasni odprta vprašanja glede njegovega premoženjskega stanja, predvsem razlike med ugotovljenim dejanskim in prijavljenim premoženjem, in izvora tega premoženja, ter ga tudi izrecno opozorila, da je dokazno breme, da morebitna neskladja celovito in razumljivo pojasni komisiji, po zakonu na njem.

D. MNENJE V KONKRETNEM PRIMERU

D.1. Premičnine

Zavezanec je komisiji dne 12. 12. 2008 sporočil, da ima v [REDAKTIRANO]. V postopku nadzora je komisija ugotovila, da je zavezanec [REDAKTIRANO]. Zavezanec je dne 15. 3. 2007 [REDAKTIRANO]. Preostanek [REDAKTIRANO] pa je bil po ugotovitvah komisije plačan [REDAKTIRANO]. Prav tako je komisija ugotovila, da ta [REDAKTIRANO] ne izhaja iz znanih finančnih prihodkov oziroma odhodkov zavezanca (npr. iz TRR) oziroma je izvor gotovine neznan. Ob tem komisija tudi ugotavlja, da je bila zavezančeva navedba komisiji o vrednosti [REDAKTIRANO] vrednost od dejanske vrednosti vozila. Na izrecno vprašanje komisije na razgovoru dne 5. 9. 2012 zavezanec ni podal celovitih odgovorov glede višine, načina in vira gotovine za plačilo [REDAKTIRANO]. Trdil je, da je kupnino plačal prek TRR ([REDAKTIRANO]), šele po predloženju dejstva, da je bilo večino kupnine plačane v gotovini, pa je omenil možnost, da si je del denarja izposodil oziroma da izhaja iz njegovih prihrankov, vendar podrobnejših pojasnil ni podal. V poznejših pisnih pojasnilih je zavezanec navedel, da naj bi omenjeni del kupnine plačal iz prihrankov matere oziroma naj bi ti izhajali iz njegove kompenzacije pomoči staršem pri obnovi hiše. Komisija to pojasnilo – glede na dejansko stanje in glede na različne izjave zavezanca v postopku nadzora – ocenjuje kot nezadostne. Zavezanec svojim izjavam tudi ni predložil nobenih izkazov, zato je izvor [REDAKTIRANO] nepojasnen. Hkrati pa kot posebno oteževalno okoliščino, ki utemeljeno vzbuja dvom v verodostojnost in resničnost navedb zavezanca, komisija izpostavlja dejstvo, da je zavezanec po [REDAKTIRANO] poskušal komisijo kot nadzorni organ zavesti z uradno navedbo bistveno nižje vrednosti [REDAKTIRANO] od dejanske.

Komisija je nadalje v postopku nadzora ugotovila, da je bilo [REDAKTIRANO]. Stroški [REDAKTIRANO] so v celotnem nadzorovanem obdobju znašali približno [REDAKTIRANO], stroški za [REDAKTIRANO] pa okoli [REDAKTIRANO]. Po podatkih [REDAKTIRANO] so bili stroški tudi plačani, vendar način in vir plačila nista pojasnjena. Komisija je ugotovila, da ta plačila niso bila izvedena prek TRR zavezanca, niti iz analize uradno znanih odhodkov in prihodkov zavezanca ne izhajajo dvigi gotovine. Iz TRR zavezanca je razvidno zgolj, da je poravnal

stroške [redacted] za leto 2012, [redacted] stroški za isto leto pa so bili plačani v gotovini na blagajni podjetja. Zavezanec tega vprašanja ni zadostno pojasnil. Na razgovoru je povedal, da za [redacted] zaradi pomanjkanja časa ne skrbi sam, ampak to počno [redacted], da pa te stroške povrne sam ali [redacted]. Komisija prvi del pojasnila sprejema, iz dokumentacije podjetja, ki izvaja [redacted], je razvidno, da je leta 2011 [redacted] s svojega TRR plačala [redacted] zavezanca. Ne more pa komisija slediti navedbi zavezanca, da stroške večinoma poravnava sam - neposredno ali naknadno. Iz pregleda finančnih prihodkov in odhodkov iz znanih bančnih računov zavezanca ni razvidno, da bi bili ti stroški kadarkoli povrnjeni omenjenim osebam. Prav tako pa zavezanec ni predložil nobenih izkazov, ki bi potrjevali njegove navedbe.

Zavezanec je v postopku nadzora navedel, da je imel predhodno v lasti [redacted]. Komisija ugotavlja, da iz uradnih evidenc ni razvidno, da bi zavezanec imel [redacted]. Zavezanec je pojasnil, da je bilo predhodno [redacted] zakona oziroma skupnega gospodinjstva. [redacted] je bil na zavezančevu [redacted] in ob nakupu [redacted] je to vozilo prodal [redacted], in sicer za simbolično ceno približno [redacted], ki jih je [redacted] plačal v več obrokih tekom naslednjih let oziroma je plačal tekoče stroške [redacted], saj mu je občasno urejal [redacted]. Komisija ugotavlja, da iz uradnih evidenc izhaja, da je zavezančeva [redacted] leta 2005 postala [redacted]. Zavezanec ni predložil nobenih izkazov v potrditev svojih navedb, prav tako pa je spreminjal navedbe, saj je sprva omenjal, da [redacted] ureja [redacted], za tem pa je dejal, da je stroške plačeval (tudi) [redacted], česar pa ni podkrepil z nobenimi izkazi.

D.2. Nepremičnine

Komisija je med nadzornim postopkom ugotovila, da je zavezanec v času opravljanja funkcije pridobil več nepremičnin.

Pri dveh nepremičninah ([redacted]) je komisija ugotovila da sta bili (so)financirani na način, ki ne izhaja iz uradno prijavljenih ter znanih dohodkov in odhodkov zavezanca.

Zavezanec je za [redacted] julija 2009 in sklenil kupoprodajno pogodbo dne 29. 9. 2010, pri čemer je [redacted]. V razgovoru pred komisijo je zavezanec zatrdil, da sta [redacted] poravnala vsak polovico kupnine.

Komisija je v okviru svojih zakonskih pooblastil ugotovila, da je zavezanec iz znanega vira poravnal zgolj [redacted], [redacted] je plačal [redacted] zavezanca [redacted], preostanek [redacted]. Navedbe zavezanca, da je iz lastnih sredstev poravnal celotno polovico kupnine za stanovanje, komisija ni mogla potrditi, zavezanec pa tega ni pojasnil. Zato je ostalo neodgovorjeno vprašanje, na kakšen način in iz katerega vira je zavezanec [redacted] EUR kupnine in kako je [redacted] ki naj bi ju omenjena založila zanj.

Komisija je nato zavezanca dodatno pisno pozvala, da pojasni način pridobitve sredstev za plačilo polovice kupnine stanovanja in kako je dejansko plačal kupnino za svojo [redacted]. Zavezanec je komisiji posredoval le [redacted], ki pa izkazuje zgolj že ugotovljeno delno plačilo kupnine kot omenjeno zgoraj. Prav tako je zavezanec v ustnih in pisnih pojasnilih komisiji zamolčal [redacted] pri plačilu dela kupnine, čeprav ga je komisija o tem izrecno vprašala. Komisija poleg tega ugotavlja, da bi moral zavezanec, če je omenjeni znesek predstavljal [redacted] skladno z ZPKor prijaviti komisiji, česar ni storil. Komisija nadalje ugotavlja, da iz analize bančnih prihodkov in odhodkov zavezanca ni razvidno, da je ta sredstva [redacted] kadarkoli vrnil iz uradno znanih prihodkov - ne prek TRR, ne na kakšen drug iz preverljivih virov razviden način. Je pa zavezanec v razgovoru pred senatom komisije zatrdil, da je vsa [redacted] poravnava sproti. Dodatnih dokazil o izvoru sredstev, ki naj bi jih vrnil [redacted], ni predložil, niti niso razvidna iz analize njegovega finančnega stanja (nakazila iz tekočih računov, dvigi gotovine ipd.). Prav tako iz analize finančnih odhodkov in

prihodkov ni razvidno, na kakšen način in iz katerega vira je zavezanec dobil denarna sredstva v višini najmanj [REDACTED], ki je poplačala tudi del njegove kupnine stanovanja.

Komisija je nadalje ugotovila, da je zavezanec pred [REDACTED] plačal are v višini [REDACTED], in sicer v gotovini. Iz analize finančnih prihodkov in odhodkov zavezanca ni razviden vir te gotovine, prav tako razpolaganje z njo ni razvidno iz uradnih prihodkov oziroma odhodkov na bančnih računih zavezanca. Zavezanec izvora omenjene gotovine ni prepričljivo pojasnil, dejal je zgolj, da gre za prihranke [REDACTED]. Omenjeno [REDACTED] je zavezanec kupil z [REDACTED]. V ta namen je kredit [REDACTED], ki ga je imel najetega pri eni od bank, refinanciral s kreditom pri drugi banki v višini [REDACTED]. Ob tej priložnosti je pri banki, pri kateri je najel nov kredit, odprl TRR, pri čemer mu je ta banka na TRR nakazala [REDACTED], kar izvira iz kredita. Komisija je ugotovila, da ta denar ni bil porabljen za plačilo [REDACTED], saj je zavezancu celoten znesek ostal na TRR in zavezanec z njim plačuje obroke kredita ter nekatere druge stroške. Iz TRR pri drugi banki pa izhaja, da je dne 21. 4. 2011 zavezanec prodajalcu [REDACTED]. Ostaja nepojasnjeno, od kod je zavezanec pridobil finančna sredstva za plačilo razlike do [REDACTED]. Iz analize finančnih prihodkov in odhodkov zavezanca pri [REDACTED] torej ostaja nepojasnjen izvor premoženja za nakazilo [REDACTED] za plačilo are, skupno torej [REDACTED]. Zavezanec je bil z omenjenim dejstvom soočen, vendar ni podal dokazil in prepričljivih odgovorov na to vprašanje.

Komisija je v nadzornem postopku ugotovila, da je zavezanec v letu 2005 prodal [REDACTED] Eurogradnje za [REDACTED]. S tem denarjem je dne 29. 9. 2005 plačal podjetju Imos, d. d., del (približno polovico) kupnine za [REDACTED]. Podjetje Eurogradnje je omenjena [REDACTED] leto dni kasneje prodalo podjetju Imos, d. d. Ker je bila kupnina, ki jo je ob prodaji prejel zavezanec, glede na vrsto in lokacijo zemljišča [REDACTED], nesorazmerno visoka, je komisija preverila vrednost enakovrstnih [REDACTED] tako prek Geodetske uprave Republike Slovenije (GURS) kot prek Davčnega urada Nova Gorica (podatki slednjega temeljijo na cenah dejanskega prometa s podobnimi zemljišči v istem časovnem obdobju). Po pridobljenih podatkih je vrednost nepremičnine (parcel [REDACTED], ki jih je prodal zavezanec) ocenjena na med 2.500.000 in 4.300.000 SIT (11.200 EUR do 18.000 EUR). Slednje pomeni, da je podjetje, ki je nepremičnino kupilo, le-to preplačalo za do 10-krat.

V nadaljevanju je komisija ugotovila še naslednje relevantne okoliščine omenjenega posla:

- zavezanec je kupnino prejel že 6. 5. 2005 (že pred podpisom pogodbe) in jo 22. 6. 2005 vrnil podjetju Eurogradnje (po pojasnilih zavezanca zaradi napake);
- odvetnik zavezanca je šele 13. 6. 2005 Upravni enoti Tolmin podal ponudbo za prodajo predmetnih kmetijskih zemljišč;
- nekdanji direktor podjetja Eurogradenj Klemen Gantar je za medije dne 1. 12. 2011 dejal, da se cene, ki so jo plačali zavezancu, ne spomni, je pa potrdil, da je šlo za začasen odkup in da so podrobnosti posla urejali na Imosu, d. d.; dejansko je torej posej vodilo podjetje Imos, d. d.;
- zavezanec je za zemljišča prejel izredno visoko kupnino, ki za več kot 100.000 EUR odstopa od ocen iz evidenc DURS in GURS;
- končni kupec zemljišč je bilo podjetje Imos, d. d., ki je zavezancu v letu 2005 prodalo [REDACTED], ki ga je zavezanec plačal z denarjem, prejetim za zemljišča, ki jih je dejansko kupil in (pre)plačal Imos, d. d.;
- v času transakcij je bil zavezanec na položaju predsednika vlade, Imos, d. d., pa je v času mandata vlade pod vodstvom Ivana Janeza Janše (od novembra 2004 do novembra 2008) prejel od sektorja države več kot 69 milijonov EUR izplačil, pri čemer je najvišja izplačila v obdobju, ki ga pokriva spletna aplikacija Supervizor¹, prejel v letih 2007 in 2008.

¹ Iz Supervizorja so zajeti podatki od 2004 dalje.

Na podlagi vseh ugotovljenih okoliščin komisija zaključuje, da je podjetje Imos, d. d., leta 2005 zavezancu z vnaprej dogovorjenim in delegiranim poslom prek podjetja Eurogradnje, odkupom in večkratnim preplačilom vrednosti nepremičnin v [REDACTED], dejansko [REDACTED]. Zavezanec je s tem od podjetja pridobil [REDACTED]. Zavezanec se je kot predsednik vlade seveda zavedal, da je podjetje Imos, d. d., pomemben poslovni partner države in lokalnih skupnosti. Zaradi časovne oddaljenosti dogodka in v uvodu navedenih zakonskih omejitev komisije glede preiskovalnih pooblastil komisija ni mogla podrobneje raziskati dejanskih okoliščin omenjenega posla, ki med drugim kažejo tudi na [REDACTED]. Vsekakor pa tovrstno ravnanje takratnega predsednika vlade v današnji luči predstavlja izrazito sistemsko korupcijsko tveganje, resen sum kršitve 37. člena ZIntPK (uradna oseba svoje funkcije ali službe ne sme uporabiti zato, da bi sebi ali komu drugemu uresničila kakšen nedovoljen zasebni interes) in je v nasprotju s pričakovano integriteto, kot jo določa ZIntPK in ki se pričakuje od javnih funkcionarjev.

D.3. Potovanja

Komisija je ugotovila, da je zavezanec v nadzorovanem obdobju opravil več zasebnih potovanj. Za nekatere od njih je zavezanec zadovoljivo pojasnil način in vir plačila stroškov. Ni pa tega storil glede vseh potovanj (med drugim [REDACTED]), pri čemer iz analize finančnih odhodkov znanega izvora praviloma nista razvidna način in izvor plačila s temi potovanji povezanih stroškov (letalske karte, nočitve, prehrana ipd.). Zavezanca je komisija dne 7. 9. 2012 pisno pozvala, naj pojasni vir in način plačila stroškov potovanj (transakcije TRR, imena turističnih agencij ali račune itd.), kar je komisija tudi preverila. Vendar je glede navedenih potovanj zavezanec predložil zgolj račun za plačilo letalskega prevoza [REDACTED]. Iz računa v višini [REDACTED] izhaja, da ga je [REDACTED]. Zavezanec sicer za potovanja v [REDACTED] ni predložil nobenih drugih izkazov o plačilu stroškov, povezanih z nastanitvijo, prehrano itd. Na razgovoru pred senatom komisije pa je navedel, da je celoten strošek potovanja [REDACTED]. Glede preostalih izpostavljenih potovanj zavezanec ni predložil nikakršnih navedb o imenu turističnih agencij, prek katerih je potoval, načinu plačila itd., ki bi pojasnjevale izvor za plačilo stroškov potovanj.

Komisija je ugotovila, da zavezanec vseh stroškov potovanj na [REDACTED] ni kril iz uradno preverljivih in dokazljivih virov, obenem pa ni predložil nobenih pojasnil.

D.4. Sodne takse

Komisija je od sodišča pridobila podatke o sodnih stroških in sodnih postopkih, v katerih je udeležen zavezanec. Iz podatkov je izhajalo, da so bile plačane tri sodne takse, ki so v letih od 2008 do 2011 znašale 19.852 EUR. Komisija je namreč v zvezi s tem ugotovila, da nobena omenjena sodna taksa ni bila plačana neposredno iz znanih bančnih računov zavezanca, niti promet na omenjenih računih ne izkazuje dvigov gotovine.

Nadalje je komisija ugotovila, da je bila ena sodna taksa v višini 1.642 EUR plačana s strani odvetniške pisarne, ostale pa neposredno prek osebnih bančnih ali poštних nakazil, pri čemer ni bilo mogoče ugotoviti, kje je izvor denarja za plačilo.

Zavezanec je na razgovoru pred komisijo pojasnil, da to ne more držati in da je edino možno, da je bila transakcija opravljena iz njegovega računa na račun odvetnika in je takso poravnal odvetnik, vendar misli, da je takse večinoma plačal sam. V dodatnih pisnih pojasnilih je nato zavezanec komisiji predložil kopijo plačilnega naloga z dne 29. 4. 2009, ki potrjuje, da je bila ena od sodnih taks (v višini 12.225 EUR) plačana z gotovino na banki. Zavezanec je dodatno pojasnil, da mu je leta [REDACTED] »tudi manjšo vsoto za plačilo sodne takse«, in dodal, da sta dogovorjena, da mu [REDACTED] vrne po koncu postopka. Zavezanec ni navedel, za kakšen znesek gre, pri čemer je dejstvo, da je bila v letu

2009 z gotovino plačana sodna taksa v znesku 12.225 EUR. Analiza izdatkov oziroma dvigov iz TRR zavezanca pa ne izkazuje, da bi del te sodne takse poravnal z lastnimi sredstvi. Če tovrsten dolg do [REDACTED] dejansko obstaja, bi ga moral zavezanec v skladu z ZPKor sporočiti komisiji, vendar tega ni storil, zato komisija navedbe zavezanca o [REDACTED] ne more sprejeti kot povsem izkazane. Komisija tudi ugotavlja, da gre za visoko finančno breme, saj znesek 12.225 EUR predstavlja skoraj polovico zavezančevih uradno znanih neto prihodkov v letu 2009, zato komisija kot neprepričljivo sprejema tudi navedbe zavezanca, iz katerih izhaja, da se na spominja natančno, na kakšen način je te zneske poravnava.

Glede plačila druge sodne takse v višini 5.985 EUR je zavezanec predložil odrezek UPN brez berljivega datuma, ki je bil plačan na pošti. Iz podatkov sodišča izhaja, da je bila taksa plačana 10. 11. 2011. Taksa je bila na poslovalnici Pošte Slovenije plačana z gotovino, tovrsten odhodek pa ni razviden iz TRR zavezanca. Zavezanec ni predložil pojasnila o načinu pridobitve denarnih sredstev za plačilo sodne takse.

D.5. Gotovina

Na zavezančev račun je bilo dne 30. 3. 2005 na podvalutno partijo v EUR položenih [REDACTED] (domnevno od zavezanca samega). Navedene spremembe denarnih sredstev zavezanec ni sporočil komisiji, kot bi po ZPKor moral. S tem denarjem je zavezanec po ugotovitvah komisije isti dan predčasno [REDACTED]. Zavezanec se na razgovoru pred senatom ni spomnil okoliščin in izvora omenjene gotovine, kar je glede na časovno oddaljenost razumljivo. Na dodaten pisni poziv komisije pa je pozneje pojasnil, da je šlo za prispevek [REDACTED], ki je pred odhodom v [REDACTED] oziroma vrnil del sredstev, s katerimi je zavezanec v času prejemanja honorarjev za knjige pomagal [REDACTED] pri [REDACTED]. Drugih izkazov ali dokazil zavezanec ni predložil. Komisija ob oceni vseh dejstev in okoliščin konkretnega primera ocenjuje, da zgolj to pojasnilo ne zadošča zakonskemu dokaznemu standardu, ki zavezanca obvezuje, da verodostojno in celovito pojasni izvor posameznega premoženja, hkrati pa je oteževalna okoliščina v tem primeru tudi ta, da pologa [REDACTED] na tekoči račun zavezanec ni poročal komisiji, kot bi v skladu z ZPKor moral.

D.6. Tekoči življenjski stroški

Glede na to, da s TRR zavezanca niso razvidni mnogi običajni odhodki za tekoče življenjske stroške, je komisija v postopku nadzora preverila tudi vir plačevanja tekočih stroškov (elektrika, telefon, ogrevanje, internet, komunalne storitve ipd.) za več nepremičnin ([REDACTED]) v lasti zavezanca. Komisija je ugotovila, da so bili stroški redno plačani, vendar ne s strani zavezanca oziroma ne iz uradno preverljivih dohodkov zavezanca (npr. iz TRR). Za vrsto nepremičnin, ki jih je imel v lasti oziroma v solasti zavezanec skozi skoraj celotno nadzorovano obdobje, ni izkazano, da bi stroške rednega vzdrževanja nepremičnin plačeval iz uradno preverljivih premoženjskih virov.

Zavezanec je komisiji na razgovoru in v dodatnih pisnih pojasnilih pojasnil, da od leta 2006, ko sta s [REDACTED] [REDACTED] pri čemer pa kljub pozivu ni predložil nobenih dokazil ali izkazov, ki bi potrjevali njegove navedbe. Kot dokazilo je priložil zgolj položnice, ki datirajo v leto 2011 in 2012. Pri tem je njegova izjava o [REDACTED] že od leta 2006 nasprotujoča izjavi, da [REDACTED]. Ob dejstvu, da so mesečni stroški za različne nepremičnine v različnih obdobjih znašali med 250 do 800 EUR, kar letno predstavlja med 3.000 in 9.600 EUR, in dejstvu, da so bili ti plačani, ostaja nepojasnjeno, iz katerega vira je zavezanec sam ali kdo drug v njegovem imenu in na kakšnem dejanskem ali pravnem temelju plačeval stroške [REDACTED].

Komisija ugotavlja, da je plačevanje stroškov za nepremičnine razvidno le v primeru enosobnega stanovanja, ki ga je zavezanec prodal leta 2005. Glede na javno objavo zavezanca z dne 1. 12. 2011, da ima [REDACTED]

[REDACTED], je neprepičljivo tudi pojasnilo zavezanca, da vse mesečne stroške nepremičnin [REDACTED]. Iz prometa na TRR zavezanca sicer izhaja, da je [REDACTED] in [REDACTED], vendar ni izkazal, da so bila ta sredstva namenjena plačevanju tekočih stroškov oziroma čemu so bila namenjena. Prav tako s tem ni izkazano, kako so bili plačani stanovanjski stroški pred junijem 2011 – za [REDACTED].

E. SKLEPNO

Komisija meni, da je ravnanje zavezanca, ki razpolaga z znatnimi sredstvi neznanega in nepojasnjene izvora ter netransparentnega sofinanciranja nakupa nepremičnin, obremenjeno s korupcijskimi tveganji, sumom zlorabe položaja in tveganji nasprotja interesov v širšem smislu. Zavezanec je z večkratnim kršenjem določila zakona o dolžnem poročanju podatkov o premoženjskem stanju ravnal v nasprotju s pričakovano integriteto, saj so sistematične in ponavljajoče kršitve zakonskih obveznosti poročanja podatkov o premoženjskem stanju ena hujših oblik kršitve pričakovane integritete, ki je eden temeljnih etičnih standardov v javnem življenju.

Senat komisije je dne 7. 1. 2013 na seji že sprejel Zaključno poročilo o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank, ki je vključeval tudi nadzor nad premoženjskim stanjem zavezanca. Zaključno poročilo o nadzoru nad premoženjskim stanjem predsednikov parlamentarnih strank je senat komisije tudi objavil na spletni strani komisije. Glede na sodbo Vrhovnega sodišča RS št. I UP 256/2014 z dne 18. 2. 2015 je senat komisije dne 4. 3. 2015 sprejel sklep, da bo komisija z vidika svojih pristojnosti postopek nadzora nad premoženjskim stanjem zavezanca nadaljevala in pri tem sledila ugotovitvam Vrhovnega sodišča RS, zato je nadzor nad premoženjskim stanjem zavezanca nadaljevala v delu, ki je bil predmet nadzora nad premoženjskim stanjem že v zaključnem poročilu z dne 7. 1. 2013.

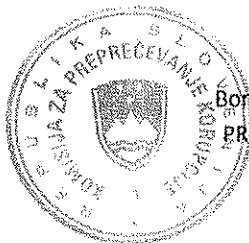
Osnutek ugotovitev o konkretnem primeru je komisija v skladu s sedmim odstavkom 13. člena ZIntPK in 52. členom Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 24/12) posredovala v izjasnitev zavezancu dne 26. 5. 2015. Ker zavezanec Osnutka ugotovitev o konkretnem primeru ni prevzel oziroma dvignil, je bil le ta vložen v hišni predalčnik dne 12. 6. 2015. Zavezanec se je imel možnost izjaviti o ugotovitvah komisije ter podati dokaze in navesti vse okoliščine, pomembne za obravnavo zadeve, vključno s pravnimi vidiki obravnavanega primera, vendar komisija navedenega z njegove strani ni prejela.

***

Senat komisije je pričujoče ugotovitve o konkretnem primeru sprejel na seji dne 26. 6. 2015 v sestavi: Boris Štefanec (predsednik), dr. Igor Lamberger (namestnik predsednika) in Alma Sedlar (namestnica predsednika) in odločil, da se:

- v zadevi št. se 0603-1/2012 se sprejmejo Zaključne ugotovitve o posameznem primeru in se, upoštevaje določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, objavijo na spletnih straneh komisije (www.kpk-rs.si).

Odločitev je bila sprejeta: soglasno. Alma Sedlar (namestnica predsednika) je ob sprejemu odločitve napovedala pritrdilno ločeno mnenje.

Boris Štefanec
PRESEDNIK

Vložit:

- zbirka dok. gradiva.